

Janez Jalen
(1)

MOHORJEVA DRUŽBACELJE je letos izdala prve tri knjige **Izbranih spisov Janeza Jalna**, v pripravi pa je še *èetrta*, ki bo izšla v kratkem. Njegova zbrana dela so pri zalo•bi pripravljali •e v šestdesetih letih, vendar je naèrt po njegovi smrti leta 1966 zamrl. Tokratni izbor je pripravil literarni zgodovinar dr. France Pibernik. “Jalen se je spustil na raven ljudske govornice in s svojimi deli ohranil tisto gorenjšèino, ki je sicer izginila pred drugo svetovno vojno,” pojasnjuje Pibernik. Izbor obsega po njegovem mnenju le najpomembnejša in najboljša dela “katoliškega klasika”. V prvi knjigi sta njegov najpomembnejši roman *Ovèar Marko* in povest *Cvetkova Cilka*. Druga knjiga vsebuje z literarno nagrado ovenèan roman *Trop brez zvoncev* in izbor iz novel pod skupnim imenom *Previsi*, v tretji knjigi sta roman *Ograd* in dramska trilogija: *Dom*, *Srenja* in *Bratje*. V èetrthi knjigi pa bo izšla še *Jalnova* najbolj znana trilogija *Bobri*. *Bobri* so doslej izšli •e v petih ponatisih (prodanih je bilo veè kot 70.000 knjig) in na zvoènih kasetah. Marsikdo pa ne ve, da je Jalen na slovensko literarno prizorišèe vstopil kot dramatik. V dvajsetih letih so njegovo delo *Dom* uprizorili v ljubljanski *Drami*, med drugo svetovno vojno pa so bile vse njegove knjige razgrabljene.

S septembersko številko Misli 2004 zaèenjamo objavljati Jalnovo povest TROP BREZ ZVONCEV. •elimo Vam prijetno branje te prelepe povesti in se zahvaljujemo Mohorjevi dru•bi iz Celja, ki nam je dobrohotno posredovala celotno besedilo na disketi.

Zamolkel strel

Zima je bila trda in dolga. Zemlja je zgodaj premrznila. Že za advent je padlo èez koleno snega. Po praznikih se je pa zaèel usipati in ni znal nehati. Zapadel je na visoko, kakor •e davno ne. Odrezal je Bohinj za dobrih štirinajst dni od svetá. Cesta, ki ve•e vasi v Zgornji in Spodnji dolini, razvršèene okrog Rudnice in Šèavnice, je bila še v postu podobna brezkonèni ozki soteski. Ves teden so jo bili odkidavali. Sneg so bili naorali in nametali na strani v dva visoka nasipa. Pešec ni videl s ceste na polje. Celó Škantarjev Toma•, kateremu so bili skoraj vsaki podboji pre nizki, si je moral izgrebsti stopnje v zmrzlo sne•eno steno, da je mogel pogledati ob luni za zajci pri stogovih. Pa je kmalu sprevidel, da ne ka•e s strelji plašiti lisic, ki so v lepo razcvetelih dragih ko•uhih pritisnile z gorá. Toma• je eno samo noè uplenil tri.

V Studoru je plaz vzel tropiè gamsov. Prinesel jih je trdo za plot. Podsuto divjaèino je br• izvohala laèna zverjad in jo izgrebala. Toma• je presledil celó volka. Hodil ga je èakat, pa mu ni prišel na strel. Ko se je razvedelo, si fu•inarski otroci iz šole in v šolo grede niso upali veè ustavljati se v plaz. Brdar je pa podra•il lovca, da je

zamenjal volka s psom. Toma• ga je po strani pogledal in povedal, da se je v bosenskih šumah natanèno nauèil loèiti pasjo stopinjo od volèje. Razlo•il je tudi, kako je pokazala celotna sled. Zver je prišla iz Jelovice, pretekla Bohinj in odšla èez Pokljuko. Najbr• je bil prav tisti volk, o katerem so poroèali èasopisi, da so ga ustrelili na Koroškem.

Vrane, ki so prej laène posedale po drevju okrog hiš in stikale po gnojišèih, so se bile umaknile nazaj v gošèe. Èez dan so se pulile v plaz za razvleèeno drobovje. Priklatilo se je tudi nekaj krokarjev. Naselili so se v Studorski skali. Nekateri so pravili, da so nad mrhovišèem videli kro•iti celó orla. Toma• jim ni verjel.

Jezero je kar zginilo. Še studenci pod Svetim Duhom niso mogli pretaliti visokega snega, pod katerim se je lomil led. Bobneèe grmenje se je razlegalo po Spodnji dolini daleè navzdol, po Zgornji pa še nad Jereko. Kjer so se poleti poganjale ribe iz vode, je le•ala obse•na zasne•ena planja, vsa prekri•ana s sledovi divjaèine.

S stranskih potov in stezá snega niso odmetavali. Stlaèili so ga s krpjami. Spomladi, ko je jug vzel snegu jedro, dober teden nihèe ni mogel voziti. •ivini se je do vampa vdiral.

Najdlje je obstal sneg okrog hiš in skednjev. V osojah je počakal prav do maja. Cele gore so ga bili namagali z opasilnicami in nametali z lopatami pozimi s streh. Bali so se za strešna ogrodja, ki so nekaj dni venomer stokala pod teo zapadajočega snega. Hodniku je v Praznici stisnilo senik, ko ni utegnil o pravem času do njega.

Okna so morali še posebej odkidati, da je mogla svetloba v hiše. Stanovi in hlevi po planinah so pod snegom kar zginili. Srnjaki in gamsi so hodili èez slemena kakor èez zasneene skale. Gospodarji so vedeli, da bo treba na pomlad, preden pojde ivina v planine, dokaj popravljati. Pomlad pa kar ni hotela priti. Zmanjkalo je klaje za ivino. Tudi ljudje so si morali v marsikateri hiši pritrgovati, èeprav je e davno minul post.

Hribarjev Peter si e veè dni ni upal vsuti toliko gancev, kolikor si jih je za elel; mu je moka pohajala. Denarja je pa premogel samo še za tobak, katerega kar ni mogel pogrešati; se ga je preveè navadil pri vojaki. Odsluil je tri polna leta pri sedemnajstih v Celovcu, napredoval do èetovodje in se v jeseni vrnil v Bohinj. Svojih ljudi ni imel veè, svoje strehe tudi ne. Stisnil se je v podstrešno sobico k mitku in si na elezni peèici kahal kar sam, kadar je bil doma. Stalne zasluka na zimo ni mogel dobiti. Sem in tja je opravil kako dnino, da je imel za sproti. Znal je tudi tesariti in si je še kot mlad fant napravil lastno orodje. Zima je njemu kar dobro poskrbela za delo, pa kaj, ko od nikoder ni hotelo biti pomladi. Petru je bilo al, da ni ostal zunaj v svetu. Bi e kako pozabil jezero in Svetega Janeza, Mostnico in Hudièev most, Studor in Rúdnico, planine in goré.

Trdno se je prebijal Peter iz dneva v dan, dokler ni zakasnela pomlad kar planila èez vrhove Bukovskih gorá, zadihala v obeh bohinjskih dolinah, se pognala za Jereko èez Podjelje na Koprivnik, hitela pobirati sneg in taliti zemljo. V vrtovih so zavriskali šèinkavci, za vasmi zacingljale sinice, v vrhovih smrek na Senoetih pa zavivigali kosi. Kopnjava je lezla vsak dan više v gore. Zemlja se je hitro sušila. Na prionènih straneh so e orali. V Izgarjih, v senci Rudnice, je pa leal še sneg. Petru se je na vse kraje odprlo delo. Popravljaj je plotove in prekrival stogove. Èúdnik ga je pa naprosil, naj mu èimprej pregleda in spravi v stari red hlev in stan v Planini na Kraju, èeprav se zavoljo ivine še prav niè ni mudilo. A Jernej je bil skrben gospodar; vedno prvi z delom. Odar mu je ponagajal, da bi najrajši e v jeseni jarino sejaj. Èe je pa Èúdniku na kakšnem poslopju zrahljajo streho, da je zamakalo, je bil pa Jernej kar ves nesreèen. Peter je pri Èúdniku zasluil z bradljo, dletom in ago kakor nikjer drugod ne. Jerneju ni mogel odreèi. Vsakemu drugemu prej. In pa – na Komno je Petra samega mikalo.

Kar vesel je bil, da se mu je ponudil izgovor.

Z brašnom za nekaj dni in z vsem svojim orodjem je odšel Peter v nedeljo popoldne po stezi za jezerom v Ukanc in še naprej proti Savici. Ni maral nikogar sreèevati. Èez ramo mu je visela precej nerodno upognjena vreèa.

Na planino je prispel dokaj za dne. Stanovi so stali zapušèeni. Okrog njih je e ozelenela nizka murava. Sne ni zameti po globelih pa še niso skopneli. Prav izpred Èúdnikovega hleva je krikaje odletela proti peèinam èrna jata rumenokljunih gorskih kavk. Poznim lanskim mladitcam rdeèkaste noge še niso porjavale.

Peter je odprl stan. Za ognjišèem je leal kup trdega in smetnega snega. Burje so ga bile nanosile pozimi skozi špranje. Streha ga je pa skrivala pomladanskemu soncu, da ga še ni moglo stajati. V kotanjicah okrog njega se je nabirala sne nica. Peter je sodil, da jo še skoraj gotovo vsako noè prevleèe tanka skorjica ledu.

Misel na noèni mraz je Petra spomnila, da mora najprej zakuriti. Odloil je orodje in vreèe in stopil nazaj na prosto, da nabere goriva. Stanovi in macesni so stegnili sence po planini. Sonce se je spušèalo e za beli vrh Bogatina.

Na ognjišèu je zaplapolal ogenj. Dim se je dvignil pod sleme in se valil skozi špranje. Stan, ki je vso dolgo zimo kakor spal, je spet zadihal. S staro lopato, ki je prezimila kar v hlevu, je Peter zmetal umazan kup snega èez prag. S ponvijo pa je pohitel v globel in prinesel visoko zvrhano èistega snega, da si ga staja za krop.

Leišèe je bilo še vse premoèeno in je smrdelo po plesnobi. Peter je nerabno navlako vrgel na gnojšèe in vzel sekuro, da si naseka vej in natrga vsaj za povrhu nekaj suhe trave. Kar niè se ni smel obotavljati, èe ni hotel, da ga noè ne prehití. Odhitel je proti ruševju.

Sonce je e utonilo za gore in prièel je pritiskati mraz. Še preden je Peter zamahnil s sekuro, je sfrfotal za pol streljaja pred njim ruševac in se preletel èez ozko dolinico v nasprotni hrib. Peter se je redkega ptièa razveselil, saj je prav zavoljo njegovih krivcev prinesel v vreèi puško s sabo. Kar škoda se mu je zdelo, da je ni imel pri sebi. Pa saj bi tako ne bil utegnil streljati, ko ni bil niè pripravljen in ga je petelin presenetil.

Peter je hitro nasekal vej, pa jih ni odvrlel v stan; jih bo e kasneje. Šel je pogledat še za travo, še bolj pa, kje bi utegnil imeti ruševac rastišèe, da ga jutraj počaka. Ni iskal dolgo. Na napol odkopnelem hrbtu je naletel na znamenja jutranjih vrveev gorske perjadi.

Preden je tema zagrnila planino, je imel Peter v stanu postlano svee leišèe, pod vejami pa nabitó puško enoèevko.

se nadaljuje

p. Ciril A. Božič, OFM
Marija Anžič, laična misijonarka
Ss. CYRIL & METHODIUS SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO BOX 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787, (03) 9853 8118
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: ciril@infoxchange.net.au
DOM POŠTITKA - MOTHER ROMANA HOME

Sv. ciril in Metod Melbourne

NAJVEČJI MARIJIN PRAZNIK VNEBOVZETJA smo obhajali v vsej slovesnosti pri praznični sveti maši v nedeljo, 15. avgusta 2004, ob 10. uri dopoldne. Slovesnost so obogatili pevci okteta Vrtnica iz Nove Gorice, ki so dan prej prišli na gostovanje v Avstralijo.

Na prvi petek, 3. septembra, bo sveta maša in pobožnost prvega petka ob 10. uri. **Na prvo soboto, 4. septembra**, bomo ob 8. uri zjutraj molili za nove duhovniške, redovniške in misijonske poklice ter stanovitnost poklicanih. V Sloveniji je letošnje pastoralno leto posvečeno duhovnim poklicem. **Dan molitve in žrtve za duhovne poklice bo na Brezjah, 11. septembra 2004**, pod geslom: Ponižno in vztrajno molimo – za neprecenljivi dar.

Pred nami je takoj po začetku pomladi (1. septembra) **praznovanje očetovskega dne prvo nedeljo v septembru, 5. septembra**. Vseh živih in pokojnih očetov, starih očetov in pradedov se bomo spomnili najprej pri sveti maši, nato pa še v dvorani s kulturnim programom. **SLOMŠKOVA ŠOLA** bo sodelovala pri programu očetovskega dne. Po poštnicah pa ima pouk 17., 24. in 31. oktobra. **TEŽAJ slovenskega je-zika** za odrasle je vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu.

To prvo nedeljo v septembru bodo imeli prvič pri nas ob 12. uri sveto

mašo Slovaki. Gospod Peter Vojtko me je zaprosil, da bi imeli v naši cerkvi slovaško mašo vsako prvo in drugo nedeljo v mesecu ob 12. uri.

V sredo, 8. septembra, je praznik Marijinega rojstva. Sveta maša bo ob 10. uri dopoldne ter ob 7.30 zvečer. Od 6. do 8. septembra imam letno konferenco policijskih kaplanov in izobraževalni seminar na policijski akademiji Glen Waverley.

Seja pastoralnega sveta bo v ponedeljek, 13. septembra, ob 7.30 zvečer.

V torek, 14. septembra, je praznik povišanja sv. Krištofa in god naše slovenske franjevske province, katere člani smo vaši dušni pastirji v Avstraliji. Naslednji dan pa je god žalostne Matere Božje, ki so jo naši predniki zelo častili in ji predvsem v času stisk, preganjanj – dobesedno kuge in lakote, postavljali cerkve in kapele.

Oktet Vrtnica: Edi Florenin, Robert Ličen, Darko Šuligoj, Dušan Sedmak, Ivan Šinigoj, Fedor Bernard, Armando Mariutti, Bogdan Brecelj.

Zadnja nedelja v septembru je Slomškova nedelja. Kar je blažena Mary MacKillop za Avstralce, to je blaženi Anton Martin Slomšek za nas Slovence – prva in prvi blaženi teh narodov. Letos, 8. avgusta, je minilo 95 let od smrti bl. Mary MacKillop. Letošnje Slomškovo praznovanje je še posebej pomembno, saj ga bogatita 5. obletnica Slomškove beatifikacije (19. 9. 1999) in 180. obletnica Slomškove nove maše (26. 9. 1824 v Olimju). Molimo in prièakujmo, da bosta oba tudi kmalu razglašena med svetnike.

Prva sobota in prva nedelja v letošnjem oktobru bosta nadvse praznièna v Adelaidi, ki bo gostila 30. mladinski koncert avstralsko-slovenske mladine. Lidija Bratina zelo uspešno organizira naše potovanje in bivanje v Adelaidi. Upajmo, da bomo napolnili dva avtobusa. Geslo koncerta je: Skupno na poti. Še vabimo mlade talente, da se prijavijo za nastop. Prijavnice dobite pri tisku ob izhodih iz cerkve. Prijave sprejema Lidija Bratina, telefon 9700 3178. V ceno 150 dolarjev je vkljuèena vožnja z luksuznim avtobusom, veèerja ob prihodu v Adelaido v hotelu s štirimimi in pol zvezdicami, tura po Adelaidi v petek, vstopnica za koncert in nedeljsko kosilo pred odhodom. Hotel Rydges South Park Adelaide pa stane za tri noèi 162 dolarjev po osebi v sobi z zakonsko posteljo ali z dvema posteljama. Vsako jutro je zajtrk. **Celoten strošek potovanja in bivanja torej znaša 312 dolarjev.** Polno ceno je potrebno plaèati do prve nedelje v septembru, ko bomo obhajali oèetovski dan. Ta dan je tudi še zadnja možnost za prijave za potovanje ali za nastop. Vabimo še tiste, ki se niste dokonèno odloèili, da se pridružite veseli družbi, ki bo potovala iz Melbourne v Adelaido na mladinski koncert in se v nedeljo, 3. oktobra, pozno zveèer vrnila domov. Podprimo še to mladino, ki jo imamo! Pa tudi trideseti jubilej je èe lepa doba. Ker nas bo tisto nedeljo kar precej odsotnih, se bo seveda to poznalo tudi pri obisku maše v Kew, zato **bo v nedeljo, 3. oktobra 2004, v Kew samo ena sveta maša in to ob 10. uri dopoldne (sv. maše ob 8. uri ne bo!).**

Prva nedelja v oktobru je Rožnovenska in Franèiškova. Molitvena skupina bo spet poskrbela za molitev rožnega venca ob nedeljah 20 minut pred mašo in pravtako ob petkih ob 7.10 zveèer ter ob torkih ob 10. uri dopoldne.

Druga nedelja v oktobru, 10. oktobra, je zaznamovana s slovesno nadškofovo mašo za izseljenske skupine nadškofije Melbourne. Ob 9. uri dopoldne bo sv. maša v Kew, ob 11.30 v Geelongu. Ob 2.30 popoldne pa se zaène molitev rožnega venca in procesija s kipom fatimske Matere Božje na trgu pred stolnico sv. Patrika v Melbourneu. Nato sledi sv. maša v stolnici s somaševanjem izseljenskih duhovnikov. Tudi letos se bo slišala molitev rožnega venca v slovenšèini, prav tako tudi lurška pesem, v narodnih nošah bomo ponesli naše bandere, sodelovali bomo pri prošnjah za vse potrebe. Ob 5. uri popoldne bo sv. maša v St. Albansu.

Tretja nedelja v oktobru je misijonska.

Vsako tretjo nedeljo v mesecu je v dvorani drušinsko kosilo, ki ga pripravljajo èene društva sv. Eme s sodelavkami in sodelavci. Vsem tem dobrim »èebelicam« se moramo zares prisrèno zahvaliti za vse te izredne napore in ljubezen, s katero zaèinjajo svoje poštvovalno delo. Po njihovi zaslugi je sedaj v kuhinji nov štedilnik, 12. avgusta pa so dostavili še velik nov hladilnik v shrambo Baragovega doma, kjer je bila veèasih hladilnica, ki pa je pred meseci »izdihnila«. Hladilnik je stal \$3,750, štedilnik pa nad \$7,000.

V nedeljo, 24. oktobra, bo ob 2. uri popoldne sv. maša v dvorani slovenskega kluba PLANICA v Springvale, ob 3.30 popoldne bodo na pokopalištu Springvale molitve za pokojne, ob 6.00 zveèer bo sv. maša v MORWELLU.

NA OBISKU smo imeli oktet Vrtnica iz Nove Gorice, prihajajo Primorski fantje, v novembru ansambel Svetlin in v decembru pevski zbor iz Škofje Loke.

KRST: Alexander Jakob Rolland JONES, rojen 24.01.2004 v Fitzroyu VIC. Mati Natasha r. Martinèiè, oèe Riley Thomas Jones. Botra sta Veronica in David O'Brien. Sv. Ciril in Metod, Kew, 15.08.2004, med praznièno in nedeljsko sv. mašo.

ODŠLI SO:

MATILDA (Tilka) MATJAŠIÈ roj. Martek, je sklenila svojo življenjsko pot 24.07.2004 v bolnišnici Grace McKellar v Geelongu. Rojena je bila 06.02.1931 na Èateu kot èetrta od petih otrok v družini – imela je tri sestre in brata. Živa je še samo sestra Fanika v Breicah. Leta 1950 se je poroèila in šla živeti v Sele pri Èateu. Tam sta se rodili hèerki Breda (roj.

10.12.1952, umrla v Geelongu 24.06.1999) in Mira. Leta 1963 je prišla s hčerka v Geelong, kjer so si skupaj z močem Jočtom – z njim se je poročila leta 1963 - in hčerka postavili lep dom. V veliko veselje so ji bili vnuki in vnučkinje Alen (star 30 let), Sally (28), David (26), Robi (25), Jane (21) in Lisa (17) in seveda rojstvo prve pravnukinje Neve. Rada je imela oba svaka, Mirinega moča Brankota Matijeviča in moča pokojne hčerke Brede, Miroslava Gajiča. Leta 1998 je zbolela, a je z neverjetno voljo in optimizmom premagovala tegobe bolezni. Molitev ročnega venca je bila 28. julija zvečer v cerkvi sv. Drušine v Bell Parku, pogreb pa naslednji dan. S p. Cirilom je somaševal g. Michaela Fitzgerald, ki je pokojni vsak teden prinašal obhajilo. Pokopali smo jo v grob moča Jočeta (+ 30.11.2003) na Highton pokopališču v Geelongu.

Na svojem domu v North Sunshine je 3. avgusta 2004 umrl **STANKO ŠEMEC**, star 70 let. Rojen je bil 21.04.1934 v vasi Smuka pri Kočevju. Leta 1958

je pobegnil v Avstrijo, tam se je 22.02.1958 poročil z Marijo r. Rausch. V Avstralijo sta prišla 18.11.1958. Iz Melbournea so ju poslali v kamp v Bonegillo, od tam sta se vrnila in našla delo v Melbourneu. V zakonu sta se jima rodila hčerka Majda in sin Stan. Stanko je bolehal za sladkorno boleznijo, kateri so se pridružile še druge bolezni srca, ledvic. Umrl je zadet od srčne kapi. Spomnili smo se ga pri nedeljski maši, 8. avgusta, v St. Albansu, naslednji dan pa je čupnik Fr. O'Reilly opravil pogrebno sveto mašo v cerkvi Sacred Heart v St. Albansu ter nato pogreb na Keilor pokopališču. Sočalje čeni Mariji, hčerki Majdi in sinu Stanu ter sestri Mimi Bunderla v North Sunshine ter ostalim sorodnikom v Sloveniji, saj je bilo v družini enajst otrok.

Pri poročilu o smrti in pogrebu v prejšnjih Mislih je potrebno popraviti: **FRANK PROSEN** je umrl 23. junija 2004 v bolnišnici Werribee in bil pokopan 27. junija 2004. Rojen je bil 15.11.1937 v vasi Kutečvo pri Ilirski Bistrici.

NOVICE IZ NAŠIH SLOVENSkih DRUŠTEV IN KLUBOV V VIKTORIJI

SLOVENSKO DRUŠTVO IVAN CANKAR je imelo občni zbor 11. julija 2004, brez volitev. Lansko leto je bil izvoljen odbor za dve leti: Lojzka Kuhar – predsednica; Natalie Ramuta – podpredsednica; Liza Kolar – tajnica; Marta Jelenko – pomočnica tajnice; Mirko Šneler – blagajnik; Damijan Ramuta – pomočnik blagajnika; Karlo Bole – bar manager; Joče Matkovič – kuhinja; Drago Hilla – okolica kluba; Lidija Ćušin – kultura; Helena Hilla – odgovorna za upokoence; člani odbora: Gusti Glavnik, Joče Kodrič, Marijan Kontelj, Stane Tehovnik, Ivan Bole, Karlo Berginc. Nadzorni odbor: Peter Domanjko, Joče Ramuta. Za mladino: Eddie Kontelj, za balinarje: Peter Bole.

SLOVENSKO DRUŠTVO PLANICA je imelo letni občni zbor 25. julija 2004 z volitvami za nov upravni odbor za prihodnje leto: Fred Toplak – predsednik; Štefan Srnc – podpredsednik; Vera Brne – tajnica; Janez Rotar – blagajnik; odborniki: Joče Krnjak, Filip Pintar, Matija Cestnik, Karlo Pavel, Julka Erzetič. Učiteljici v šoli sta Lucija Srnc in Kristina Cestnik, kulturna referentka je Lucija Srnc, socialna delavka Anica Toplak, izdajanje glasila: Meta Lenarčič, Lucija Srnc, Yanja Srkulj, balinarski referent Stanko Mohorovičič, lovski starešina Janez Mesarič.

SLOVENSKI KLUB JADRAN je imel občni zbor v nedeljo, 1. avgusta 2004, z volitvami za nov upravni

odbor: Milan Ogrizek – predsednik; Ivan Valenčič – podpredsednik; Vilma Čanetič – tajnica; Romana Zetko – blagajničarka; Oskar Humar čivi v hiši poleg kluba in je njegov oskrbnik; Joče Caf je odgovoren za bar; gospodinje v kuhinji se bodo menjavale vsake tri mesece; Rudi Iskra je do sedaj vodil balinarje. Sedaj je še veliko ljudi na dopustih v Sloveniji in po Avstraliji, zato bodo podrobnejšo razporeditev dela in dolžnosti naredili pozneje.

SLOVENSKO DRUŠTVO ST. ALBANS je imelo letni občni zbor tudi 1. avgusta 2004: Martin Toni – predsednik; Slavko Blatnik – podpredsednik; Marija Kosmina – blagajničarka; Gusti Vinko – slovenski tajnik; Marija Lipič – Mattews, tajnica za angleški jezik; Evelyn Kojc – učiteljica; Frank Maver – stiki z javnostjo; Terezija Maver – nadzor kuhinje; Marija Blatnik in Frančiška Maver – ekonom kuhinje; Milica Dular – dečurstvo v kuhinji; Janko Klemenčič in Joče Turk – vzdrževanje; Avguštin Kokelj – bar; Joče Plevnik – pomočnik v baru; David Mattews – ekonom za bar; člani odbora: Angela Vinko, Jočica Klemenčič, Joče in Ana Krajcer, Helena Maver, Branko Kojc.

SLOVENSKO DRUŠTVO MELBOURNE, ki v letošnjem letu praznuje svoj zlati jubilej, je imelo 8. avgusta 2004 svoj občni zbor z volitvami: Milena Brgoč – predsednica; Miro Ogrizek – podpredsednik,

skrb za stavbe; Stanko Penca, podpredsednik; Marija Penca – tajnica; Julie Ęampelj – blagajničarka; Lily Conlan - odgovorna za otroško igrišče in oddajanje prostorov; Jo•e in Danila Štolfa – bar; Palma Ašenberger – kuhinja; Marion Svetina - glasba in priprava dvorane; Bernard Brenèè - priprava dvorane; Karel Fekonja – vzdr•evanje.

SLOVENSKO DVOMESTNO DRUŠTVO SNE•NIK ALBURY - WODONGA: Henry Šajn - predsednik; Tone Tinta - podpredsednik; Tonetova h•erka Sonja Tinta - tajnica; Ben Brunec - blagajnik.

SVET SLOVENSKIH ORGANIZACIJ V VIKTORIJI vodi predsednik Peter Mandelj, podpredsednik je Werner Remšnik, tajnica Lucija Srnc, blagajnik Jo•e Caf, člani odbora pa so predsedniki slovenskih društev SD Melbourne, Geelong, Jadran, Planica in Albury-Wodonga. Letno skupšèino bodo imeli 2. oktobra 2004.

SLOVENSKI NARODNI SVET ZA VIKTORIJO je imel svojo zadnjo izredno sejo 5. julija 2004, na kateri so sprejeli sklep o ukinitvi SNS. Zadnji upravni odbor so sestavljali: Štefan Merzel – predsednik; Lojze Kastelic – podpredsednik; Lenti Lenko – tajnik; Franc Krenos – blagajnik; Ana Marija Cek – odgovorna za stike z javnostjo; člani odbora: Milena Merzel, Marta Krenos, Valentin Lenko. SNS je deloval od leta 1991. V èasu osamosvajanja in dela za mednarodno priznanje republike Slovenije je opravil nadvse pomembno delo in je bil glavni mobilizator vseh pomembnih akcij v Melbourneu. Za vse to njihovo delo se vsem nekdanjim članom, predsednikom in članom upravnih odborov skozi vseh 14 let iskreno zahvaljujem. Sedaj so člani spoznali in sklenili, da SNS preneha delovati. Vse na tem svetu ima svoj rok trajanja – razen Bo•je besede, ki je veèna!

p. Ciril

Marija Oppelt Oppelli – 80 let

Rude•eva Marija se je rodila tri dni pred patrom Bazilijem, 26. avgusta 1924, v Trstu. V dru•ini je bila edini otrok (sestra Vanda je umrla stara osem mesecev) in mamo je imela zelo strogo, se spominja. Do enaindvajsetega leta ni smela nikamor. Od januarja leta 1947 do novembra 1953 je delala v uradu ameriške vojske v Trstu. Decembra 1953 je odšla v Anglijo delat kot varuška dveh otrok v angleški dru•ini in istoèasno študirala anglešèino. V Trst se je vrnila februarja 1955. V Avstralijo je prišla z ladjo Flaminia 18. avgusta 1955, Marjan Oppelt Oppelli (rojen 11. marca 1933 v Trstu) pa z ladjo Aurelia, julija 1955. On je bil na ladji »escort officer«. Z njim se je poroèila 7. februarja 1959 v katedrali St. Patrick's v Melbourneu. Poroèil ju je pater Bazilij. V zakonu sta se jima rodila h•erka Helena, leta 1962, in sin Martin, leta 1964. Mo• Marjan je umrl 11. novembra 1988 v Royal Melbourne Hospital in je pokopan na Templestowe pokopališèu. Helena je poroèena z mo•en Waynom Fergeus in imata h•erko Karo in sinova Calluma in Laclana. Sin Martin je poroèen z Rosemarie Jones.

Marija je bila s pokojnim mo•em Marjanom in z vso dru•ino vedno tesno povezana z dejavnostjo slovenskega misijona v Melbourneu. Od leta 1976 je zvesta knji•ničarka Baragove knji•nice v Kew. Po smrti patra Bazilija pa s sodelavcema Tonetom Brnetom in Ivanom Trebšem urejuje finance. Pri razpošiljanju Misli ima na skrbi letalsko pošto – nad 120 Misli je odpeljano iz Avstralije z letalom.

Za vse njeno po•rtvalno delo se ji iz srca zahvaljujemo in ji •elimo ob praznovanju osemdesetih let •ivljenja še veliko moèi in tako vztrajnega navdušenja za vse dobro, kot ga ima.

Bog Vas •ivi, Marija in vse Vaše!

Uredništvo Misli in obiskovalci knji•nice.

Martin Oppelli z mamo Marijo, zet Wayn Fergeus, snaha Rosemarie Jones, v naroèju svoje druge stare mame je Laclan, stojita pa Kara in Callum, na levi spredaj je Gary Fergeus.

p. Janez Tretjak, OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007
Tel.: (08) 8346 9674
Fax: (08) 8346 2903
E-mail: tretjakj@picknowl.com.au

sv. družina AdELAIDE

POKLICAL ME JE UREDNIK in me vzpodbudil, da pohitim s èlankom. Ob tem sem se spomnil na pokojnega p. Inocenca, kako je ponujal Mohorjeve knjige. V knjigi naroènikov je zapisano sledeèe: "Še lanskih nisem prebrala, zato jih letos ne morem kupiti." Uredniku sem odgovoril, da še prejšnjih nisem v celoti prebral... Nekaj pa bom le napisal, kljub temu, da je zima, ko vse poèiva in si sedaj nabiramo moèi za novo pomlad.

Pravo razpolo•enje je bilo na prvo nedeljo v mesecu avgustu, ko nas je obiskal misijonar iz Zambije, p. Miha Drevenšek. Pred tridesetimi leti je bil v Avstraliji z ansamblom Minores, ko so prepevali in razveseljevali naše rojake. V pozdravu je rekel: »Trideset let..., nismo veè mladi, kot smo bili, ostal pa je lep in nepozaben spomin na tiste èase. Dobra volja in pesem sta ostali!« V pridigi je prikazal misijonsko delo in tudi te•ave, s katerimi se vsi sreujemo na razliène naèine. Vmes je zapel nekaj pesmi v jeziku plemena, med katerim dela, za angleško govoreèe pa v anglešèini in seveda tudi slovensko. Po konèani maši je bil program v dvoranci. Na programu je bil tudi ogled videa o •ivljenju na misijonu. •al so bile baterije prazne in jih ni bilo mogoèe napolniti. Nekateri so bili malo razoèarani, vendar je p. Miha obljubil, da bo poslal video kasete in si bomo pozneje to lahko ogledali. Ob tej priliki se je skupnost izkazala, kot vedno, z darovi za misijonske potrebe. V soboto, 31. julija, sva šla s p. Mihom v dom za ostarele, komor hodim redno vsak dan maševat. Po maši je bil kratek koncert za varovance doma. Za te ljudi je bilo to pravo do•ivetje; na

obrazih si lahko videl veselje. Tudi varovanci so velikodušno darovali za misijon, kljub temu, da so prviè videli p. Miha. Èeravno je bil p. Miha samo dva dneva v Adelaidi, je zapustil lep vtis na naše ljudi in preprièan sem, da se ga bodo spomnili in po svojih moèeh pomagali pri njegovem delu!

Dan naših oèetov bomo praznovali na prvo nedeljo v septembru. Ob tej prilo•nosti bodo otroci razveselili s svojim nastopom oèete in tudi dedke!

V soboto, 31. julija 2004, se je sreèala s svojim Stvarnikom in Odrešenikom **ŠTEFKA KOTNIK roj. Jehart**. Rodila se je 9. 12. 1927 v vasi Stra•e na Koroškem, v dru•ini šestih otrok. Osnovno šolo je obiskovala v Šmartnem pri Slovenj Gradcu, trgovsko šolo pa v Vuzenici. Slu•bovala je v različnih trgovinah. S svojim fantom Jo•etom Kotnikom sta 25. maja 1957 zbe•ala v Avstrijo in se tam poroèila; koncem leta 1957 sta se z ladjo odpravila v Avstralijo. Izredna delavnost je pripomogla, da sta z mo•em odprla svojo strgarsko delavnico. Uspešno sta delala vse do junija 1999, ko se je Jo•e hudo poškodoval in èez nekaj dni umrl. Štefka je delavnico vodila še leto dni, zatem jo je prodala in se upokojila. Smrt mo•a Jo•eta jo je zbl•ala s

Cerkvijo in je redno prihajala v našo skupnost ter velikodušno pomagala. Brez kakršnegakoli nagovarjanja je kupila dve napravi za gretje in hlajenje naše dvoranice, plaèala delo in cement za stezo ob cerkvi in ko so se orgle pokvarile, je zopet velikodušno darovala. Ob 50. obletnici slovenskih franèiškanov v Avstraliji ji je

slovenska frančiškanska provinca dala priznanje. Velikodušna ni bila le do Cerkve, paè pa je podpirala tudi slovenski klub, še posebej balinarje. Njena umirjena doba od upokojitve je trajala le par let. •e za bo•iè lani se ni poèutila dobro, a je odlagala z zdravnikom. Letos za veliko noè so odkrili, da ima raka. Nekaj èasa je bila v bolnišnici Kalvariji. Ko je odšla domov, se je še kar dobro poèutila, vendar je bila bolezen •e tako daleè, da ni bilo veè pomoèi. Mali kirurški posegi ji niso mogli niè pomagati. Po nekaj tednih zdravljenja v bolnišnici je odšla v domaèo oskrbo k Ritovèevim, vendar je bolezen hitro napredovala. V soboto, 31. julija 2004, smo odšli v veèernih urah p. Miha, g. Jesenko in p. Janez k njej na obisk. Skupaj smo zmolili ro•ni venec in molitev za umirajoèe. V ponedeljek, 26. julija, sem jo mazilil. Vedno je bila izredno vesela obiska duhovnika, vedno sem ji rekel, da ko ozdravi, bova šla skupaj na grob bla•enega Antona Martina Slomška. Ko sem ji podaril podobico bla•enega Slomška, jo je dolgo dr•ala v rokah v zaupanju, da se ji bo zdravje vsaj malo popravilo. Pri molitvi ro•nega venca je bila pri polni zavesti. Dejal sem ji: Štefka, jutri bomo posebej za Vas pri maši molili in ko ozdravite, bova odšla na Slomškov grob. S tihimi besedami je pritrdila, da bova šla. Preprièan sem, da se sedaj veseli z bla•enim Slomškom v nebesih. Ro•ni venec in pogrebno mašo smo imeli 7. avgusta 2004 v naši cerkvi. Po maši smo jo pospremili v pokopališko kapelo, kjer smo se od nje poslovili pred kremacijo. Poèiva ob svojem mo•u na pokopališèu v Dudley Parku. Bog ji naj bo bogat plaènik za vse, kar je dobrega storila za našo skupnost in ljudi v stiski. Mi pa bomo za Jo•eta in Štefko molili.

KONCERT, koncert, ..., se bli•a vse bolj hitro. Letos bo •e trideseti po vrsti. Lepa obletnica je to. Upam, da se vneto pripravljate in vadite, da bo koncert lep. Ponovno vabim k sodelovanju mlade in tudi tiste, ki niste veè tako mladi. Veè nas bo, lepše bo. Ne pozabite: Prijavnice lahko dobite v naših cerkvenih središèih in v slovenskih klubih. Vabim nastopajoèe, kakor tudi vse, ki boste opogumljali mlade!

Naslednji dan, v nedeljo, 3. oktobra 2004, bomo imeli slovesnost svete birme. Med nami bo adelaidski nadškof Phillip Wilson, ki bo podelil zakrament svete birme našim kandidatom. Nekateri se na ta dan pripravljajo resno, drugi malo manj. Somaševali bomo p. Valerijan, p. Filip, p. Ciril, p. Noel Fauth, p. Janez in verjetno še kateri od izseljenskih duhovnikov, ki delujejo v Adelaidi. Kljub temu, da bo maša zveèer ob 6. uri, upam, da bo še kdo od gostov koncerta ostal tudi na birmi. Umetnik gospod Lojze Jeriè iz Melbourn pripravlja preseneèenje za našo cerkev svete Dru•ine. Po konèanem bogoslu•ju bomo imeli skupno veèerjo! Vse lepo vabim!

p. Janez

Slovenian Concert

Slovenian Club
Adelaide

October 2nd 3pm

Contact: P. Janez
(08) 8346 9674

Skupno na poti

p. Valerijan Jenko OFM, OAM
p. Filip Rupnik OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Rd., Merrylands NSW 2160
PO Box 280, MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0419 236 783 Fax: (02) 9682 7692
valerian@pacific.net.au ** filipr@pacific.net.au

Sv. Rafael Sydney

PROGRAM V MERRYLANDSU:

Srečanje bolnikov in upokojencev bo v četrtek, 2. septembra.

V nedeljo, 5. septembra, je očetovski dan in bo po nedeljski maši običajni piknik.

Praznik Marijinega rojstva je v sredo, 8. septembra. Sveti maši bosta ob 9.30 dopoldne in ob 7.00 zvečer.

Drušinsko-mladinska maša bo v septembru izjemoma na tretjo nedeljo, 19. septembra, zaradi ožganja, ki bo naslednjo nedeljo, 26. septembra, ko bo tudi praznovanje jubilejev.

Prav tako bo **srečanje Frančiškove družine** preneseno za en teden in sicer, na torek, 21.9., po večerni maši.

Stojnica bo spet v petek, 3. septembra. Priporočamo se za primerne predmete v dobrem stanju in za pomoč pri prevozu in prodaji. Prav tako naprošamo vse, ki imate kaj dobrega za prodajo za naš »Garage sale«, ki bo v soboto, 23. oktobra, po 8. uri zjutraj.

V ponedeljek, 13. septembra, je »**Fatimski dan**«. Kot vsak mesec bo romanje v Penrose Park z osebnimi avtomobili ali avtobusom krajevne skupnosti.

Naslednji **sestanelek skupnijskega sveta** bo v torek, 19. oktobra.

Letošnji mladinski koncert bo v Adelajdi in sicer v soboto, 2. oktobra 2004, ob 3.00 pop. v tamkajšnjem slovenskem klubu. Prijavnice za nastop dobite v večni dvorane. Prijavite se čimprej! Tja bomo potovali z letalom.

V soboto, 9. oktobra, bo letos o tretjič zapored »**Nakupovanje z avtobusom**«, ki je v organizaciji škofije Parramatta. Doprinos bo razdeljen na dva dela - polovica bo namenjena za kritje stroškov potovanja mladine koncem leta na svetovni mladinski dan v München v Nemčiji.

V preteklem obdobju so nas v Avstraliji obiskali trije duhovniki. Prvi je bil Lojze Rajk, ki je izseljenski duhovnik v Belgiji in na Nizozemskem, p. Miha Drevenšek, ki deluje kot

misijonar v misijonu v Zambiji in je prišel v Avstralijo spet po tridesetih letih. Prvič je bil tu kot novomašnik in član ansambla Minores in pa g. Franc Zorec, ki je ravnatelj dijaškega

Gospod Franc Zorec, pater Filip, pater Miha Drevenšek in p. Valerijan.